

Есен

Огнен змей, убит сред равнините,
мой воен, зноен мой Балкан,-
кръв тече от твоята гръд разкрита,
цял си в кръв и сляктив дим залял!

Луда похудяла кина есен
вни и пали твоите гори,
жълти пугми над оти надвесили
тънко फिरат стройни канапи.

Ой ви вази тъмни, горски друми,
дето огън-знаме се ветрей,
ой ти моя определя шума,
мой попарен, опожарен змей!

Ледна зима слеза в низините,
ще завардят вълци всеки кът,
и със своята лека, снежна свита
пак ще пръгне тихом бяла смърт.

Кой тогава ще разкрие обятия,
тогави пазли, глухи дълбини
кой тогав с любов ще подслони
моите непокорни, волини брата?

Ой ви вази тъмни горски друми,
ой ти свабна и некорна бран,
моя светла, определя шума,
мой запален, ден ми Балкан!